

Montsalat demana que la restauració dels grans runams passi per tapar-los

Davant els nous informes de la Generalitat, la plataforma ecologista considera irrealistes i desmesurats els terminis per a un buidatge dels dipòsits i insisteix en el seu confinament amb materials aïllants

Vessant sud del runam del Cogulló de Sallent, ja inactiu, vist des de la seva superfície /
ARXIU/MIREIA ARSO

David Bricollé

Súria 09 GEN 2025 6:25 Actualitzada 09 GEN 2025 8:02

La plataforma ecologista Montsalat considera **poc realistes i desmesurats** en el temps els plans de **restauració** per al runam salí de **Súria**, el del **Fusteret**. Pel volum i dimensió d'aquest dipòsit, i pels llargs terminis que, a la pràctica, això suposa per a la seva total retirada i posterior restitució del terreny, que és la via que hi ha prevista.

Un escenari davant el qual l'entitat **reitera la seva aposta per una fórmula alternativa a l'eliminació** (també per al del [Cogulló de Sallent](#)), com és el seu **recobriment i segellat amb materials aïllants**, de manera que es quedin on són, però confinats respecte a l'exterior perquè la pluja no en provoqui la progressiva dissolució i el consegüent efecte contaminant. Un mètode que fa una dècada i mitja es va aplicar en una d'aquestes muntanyes artificials, la de Vilaforns ([Balsareny](#)). Així, Montsalat demana a la Generalitat que es plantegi un nou pla de restauració que vagi en aquesta direcció.

El col·lectiu ecologista (nascut a la dècada dels 90 com a actiu en contra dels efectes de la salinització) ho palesa i ho deixa per escrit **en l'al·legació que ha presentat al departament de Territori**, amb un argument contrari [al programa de restauració](#) i pla de gestió de residus miners **que ha motivat la nova ampliació, en altura i en superfície, del runam surienc**.

Montsalat sosté que aquests programes previstos per al dipòsit del Fusteret, el vigent pel runam actual i el projectat per als dos nous àmbits d'ampliació, «no s'aguanten ni sobre el paper, ja que **falla el fonament per al buidatge dels residus: no hi ha el mercat de sal comuna, ni tampoc l'aigua necessària per diluir els residus** i enviar la salmorra resultant fins al mar a través d'un col·lector, suficients per desfer-se d'un volum tan gran de residus salins en un termini raonable».

Considera que aquesta «inviabilitat» en un temps «raonable» trasllada el problema dels residus salins «a les generacions futures, mentre obliga a un esforç continuat de dècades o segles de control de la salmorra que els runams salins a cel obert generen».

Davant l'escenari que pronostica, Montsalat exposa en la seva al·legació que «no hi ha més remei que acceptar l'evidència dels fets i **elaborar un nou programa de restauració i pla de gestió de residus** que no es basi en falsedats ni utopies comercials, que abasti el runam del Fusteret sencer en tots els seus àmbits i que sigui factible en un termini de pocs anys».

Uns 40 milions de tones

La plataforma subratlla que aquest calendari a molt llarg termini té un factor evident, «la dificultat per desfer-se de la massa ingent de residus, estimada en 34 milions de tones actuals més 8 milions de tones futures». Motiu pel qual, argumenta que la desaparició dels residus salins mitjançant **el seu buidatge seria desitjable** des del punt de vista ambiental, «però els costos i riscos de tota mena i el temps necessari converteixen el buidatge en una acció molt inapropiada o del tot inviable per als grans runams salins del Fusteret a Súrria i del Cogulló a Sallent». La consideren una via que «no beneficia ningú, tampoc l'interès ambiental».

Per això, Montsalat planteja que **queda l'opció de prescindir del buidatge de residus**, «tal com es fa habitualment amb abocadors d'altres tipologies quan han acabat la seva útil, i **anar directament al segellat mitjançant impermeabilitzacions i la posterior restauració del terreny** amb la creació d'un nou sòl amb l'aportació de terres i de matèria orgànica fertilitzant procedent d'altres activitats».

En aquest sentit, argumenta que el confinament dels residus salins sota una impermeabilització «evitaria la salinització de l'aigua i la necessitat d'evacuar salmorra procedent del runam. Per damunt de la impermeabilització, sí que podria aplicar-se ja una

restauració convencional dels terrenys i fer possibles altres usos». I la plataforma ecologista encara hi afegeix, per reforçar aquest plantejament, que **en el cas que «en el futur sorgís un mercat encara desconegut per a la sal comuna, l'empresa minera podria aixecar la impermeabilització d'una àrea limitada del runam restaurat i explotar-lo com a recurs miner».**